

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Izbornici kotara koparskoga!

Dne 30. t. m. birati čete usljed punomoči, koju vam dade birači vašega kotara, jednoga zastupnika na zemaljskom saboru u Poreču. Toga dana izvršiti čete najliepšu, nu ujedno najtežu i najodgovorniju državljansku dužnost. Radi toga valja vam triezno i ozbiljno promisliti, koga izaberete vašim zastupnikom, koji da bude vriedan, dostojan i sposoban zastupati interese ciele pokrajine, a napose probitku vaše i vašega naroda. Svim vam se je težko o tomu dogovoriti i sporazumiti, jer ste razdaleko ter nedolazite često u doticaj niti občina sa občinom, a kamo li izbornik sa izbornikom.

No, ono što bijaše svim vam težko, postigoše vaši prvaci, naši prijatelji i povjerenici. Ovi se sporazumiše medju sobom glede osobe, koja bi vas imala zastupati na zemaljskom saboru i kojoj čete vi bez dvojbe vaše glasove dati.

Osoba ta je rođena, odgojena i živuća u vašem kotaru. Vaše je krvi i vašega jezika. U narodnom našem pokretu sudjelovala je vazda riečju i činom. Neima velika bogatstva ni visokih naukah, al je zato imućna, poštena i značajna, zdrava uma, bistrih mislih i liepog izkustva. Rodoljubje njegovo i pošteno mu ime poznato je širom ciele Istre, ter je njegova najveća zasluga, da je oslobođena jedna od najvećih obćinah Istre izpod tudjinstva i privedena u krilo brvatskih i slovenskih sestricah.

Značajnik, poštenjak i rodoljub taj jest gospodin

FRANE FLEGO,

obćinski načelnik u Buzetu,

kojega vam podpisani preporučaju kano vašega zastupnika na zemaljskom saboru u Poreču, i koji će zabran, muževno, dostojno i odlučno braniti i zagovarati vaše interese!

Da živi dakle narodni kandidat za izvanjske obćine koparskoga kotara, gospodin Frane Flego!

Odpor pol. društva „Edinosti“.

Uredništvo „Edinosti“. Uredništvo „Naše Sloge“.

V Ljubljani 25. avgusta.

Dobro pomoć proti Slovanom imajo naši politični nasprotniki Nemci v židovstvu. Žid se navadno

drži gospodujučega naroda, gospodujuče stranke. Ker pri nas gospoduje nemštvo se tudi židovstvo le nemštva drži. Na Ogorskem se je pa židovstvo oklenilo madjarstva. Židovstvo je Nemcem že zaradi tega dobra pomoć, ker je jako bogato, denar je pa sveta vladar. Žid seveda nikogar ne podpira zastonj, ampak dá si podporo dobro plačati in to Nemci že čutijo, od tod pa izvira protisemitizem.

Skoro vse večje časnike v Avstriji pa tudi drugod na kontinentu imajo židje v rokah in po njih delajo za židovstvo in za nemštvo. Časniki pa imajo silno moć, zlasti v današnjem času, ko vse čita. Znani ruski pisatelj Tolstoj se je na svojem potovanji preveril, da na Francoskem časniki in bralna društva več store za izomiko naroda nego šole. Videl je, da so učenci zapustivši ljudske šole jedva znali pisati in čitati, o kakem drugej znanosti pa niti pravega pojma neso imeli, pri tridesetletnih delavcih je pa spoznal, da so čudovito veliko vedeli iz zgodovine in mnogih družih znanstev in vse to so se naučili iz časnikov.

Tem večji upliv pa imajo listi na čitatelja, če jedno in isto stvar čita blizu jednako v raznih listih, ki so sicer na videz različne politične barve. To opazujemo po vseh večjih nemških listih, naj bodo že zmerni ali radikalni, kadar gre za kako stvar, ki se tiče slovanstva. Vsi gledajo, kako bi Slovana očrnil pred svetom.

V tem oziru so kaj spretni židovski časnikarji. Da tem ljudem ni za resnico, je že davno znano. Največje laži in obrekovanja jih ni sram, da le dosežejo svoj namen. Ljudje jim slepo verujejo in to ne le taki, ki še ne poznajo njihovih zvijač, temveč celo omikanci, ki so že imeli priliko prepričati se, kako da ti židovski časnikarji lažejo.

Večkrat na videz samo resnico pišejo, pa jo znajo tako zaviti, da bralec dobi napačne pojme. Jako nevarna so poročila, katera so na videz jako nepristranska in čitatelj ne opazi konjskega kopita, ki se skriva v njem.

Marsikdo izmej naših čitateljev je že čital o delek tacega nemškega lista, v katerem poroča o raznih sodnijskih obravnava. Vsaj včasih najde kaj zanimivega baš v tem oddelku in ga torej rad pogleda. Na prvi pogled ne najde prav nič nepristranskega v tem oddelku, ki s politiko nema nič opraviti. Same obravnave o tatvinah, vlačugarstvu,

goljufijah itd. Vse je popisano, kakor se je v resnici godilo, včasih malo obširneje, včasih bolj kratko. A vender je baš ta oddelek večkrat prav po židovski zvito urejen na škodo slovanski veljavi in časti.

Posebno mnogokrat najdeš češka imena v tem oddelku in pa pristavljeno „rojen s Češkega“ ali „z Moravskega“. Če mnogokrat take vesti čitaš, dobiš utis kakor bi vsi tatje na Dunaji bili Čehi, seveda je vselej zraven pristavljeno, da je dotičnik „kristijan“. To pa prihaja od tod, ker se obravnava o najmanjej tatvini ali kakem drugem prestopku, če ga je izvršil Slovan, objavlja; obravnave o večjih zločinah pa zamolčujejo, ako je zločinec bil Nemec ali pa še celo žid. Če pa je dogodek tako zanimiv, da se zamolčati ne da, pa sodnjo obravnavo objavijo, a če le moć prikrijejo narodnost vsekako pa veroizpovedanje dotičnika. Ravno tako je s poročili, ki jih dobivajo nemški listi iz družih krajev o zločinstvih. Dogodki iz slovanskih krajev obešajo se na veliki zvon, iz nemških se pa zamolče ali pa le prav kratko omenijo. Semtertja svojo zlobno nakano že pokažejo v naslovu, nedavno smo čitali naslov „Böhmischer Cirkel“ pri jednej takej notici, navadno je pa še ne povedo, ker se napravi večji utis, če na videz nepristranski pišejo.

Tako je z vsemi drugimi poročili. Zadnji čas posebno mnogo vedo listi povedati o roparjih v Srbiji in Bolgariji ali pa v Črnigori. Vselej pa, če le morejo, spravijo roparje v zvezo s kako politično stranko. Ni dolgo, kar so Dunajski listi poročali, da ima srbska opozicija zvezo z roparji ter je je najela, da so ubili že nekaj uradnikov ali požgali hiše vladnim pristašem. Ko so bili roparji ujeli dva žida v Bolgariji pri Belovi in je pozneje izpustili za veliko odkupnino, so nemški listi pisali, da so roparji le organi ruske stranke v Bolgariji in se nadejajo, da bodo pomiloščeni, če se stvari v Bolgariji za Rusijo ugodneje obrnejo. Večkrat so pa že tudi poročali, da „Slovanska blagotvoriteljna društva“ na Balkanu najemajo roparje v svoje namene.

Taka poročila imajo v prvi vrsti namen očrnuti v očeh omikanc Evrope slovanstvo zlasti pa pa Rusijo. Mnogokrat je vest o roparjih izmišljena včasih pa v vsem tiči kaka židovska zvijača, kakor v Belovi. ali pa se navadni tolovaji proglase za politične delovatelje, ter se vsa stvar, kolikor se da

LISTEK.

Lušanje.

VII.

Ozriva se bistro okrog sebe, gospod urednik, in razglejva še druge možake.

Tam le v kotu za mizo sedi vrl vaščan: Ambróžič je. Trden kmet je on: Toliko repov ima v hlevu, da še sosed ne ve zmirom, koliko. Kdor se misli oženiti, svetujem Vam, da stopi k njemu. Tri hčerke ima še. Pravo ženico bode si dobil, ne kako bledolično mestno jarebičko nego močno in pridno ženo, katera bode vedela, kako se kuhalnica suče in kruh peče. In prav pameten mož je Ambróžič: da je to res, kaže že to, da rad popije malo vinčka, kedar pride pripravna prilika. Ženica njegova s tem ni zadovoljna, kakor je pri ženicah to že v navadi. „Ti res nikoli ne si vina sit“, zagodrnala je nedavno, ko se je nekam kesno prigugal domov. A pravemu volu se ne more do rog. „Večkrat sem ga sit, nego ti“, zavrne jo namreč on

modro in razumno. „Kdor še nikoli ni bil pijan“, govori včas, „on ne zabavlja vinu, ker ga še ne pozna. A kdor je bil že kedaj pijan, tiho molči in se raje sam sebe trka na prsi, nego da bi drugim pridige delal!“ To je mož, je-li, da ga je Bog vesel. Samo jedno napako ima, namreč da v krčmi nikoli ne moli vere — on namreč navadno moli naprej. A tudi zato ima svoj dober razlog: zato ne moli vere, ker vere v gostilni še ni ne, ampak samo upanje.

Poleg Ambróžiča tist mladi človek je Pustót-nik. On je jedini gospodar v Luši, o katerem lahko prisežem, da še nikoli ni pretepel žene. A vedeti je treba, da je prav za prav še nema ne. „Dokler nešem še oženjen“, govori večkrat, „vsaka deklica je še kolikor toliko moja; a kedar se oženim, bode samo jedna moja in še tista Bog ve kakšna. Čemu bi torej hitel v zakonski jarem?“ Hm, hm, razumen fant, je-li?

Poleg njega sedi Rebernikov Joža. To je vesel človek, kakor ga je Bog ustvaril; samo malo kapljice treba, da ima zmirom pred seboj. In danes ima pri sebi tudi ženico. Zadnjo nedeljo ga je bila

dobro okregala, ker je sam tičal pri Starmanu v kesno noć in očitala mu je, kako ga je „žrl“. A danes mu ne bode jezna, če prav dá za kake tri litre še več. Prav zadovoljno se mu bode jutri smejala in mu pravila vsa prijazna in sladka, kakor cukrer in med: „Včeraj sva ga pa malo „srečkala“, Józica. Prav prijetno je bilo, je-li?“

A že se ga je za silo nalezal. Že odpira usta, da nam zakroži pesen o nemškem kralji, katero prav rad poje. A drugi mu pripevajo kakor zbor Čujva!

Svoj čas je za vladarja
Bil Nemcem korenjak
On pil je, kakor more
Samo ga cel možak.

Zbor:

O slavni kralj:

Kdor bolj je pil, dobil je
Mastnejšo službico,
Da je imel kraj sebe
Veselo družbico.

Zbor:

O modri kralj!

olepša in povekša. Da so po jugoslovanskih deželah roparji, je naravno, vsaj tudi v Nemčiji neso brez njih. Da jih je morda na Balkanu kaj več, si lahko tolmačimo, ker je tam kraj zanje ugodnejši, ker neso tako gosta sela in so še večji gozdi. Mnogo roparjev pa tudi ni slovanske krvi.

Čitatelji, ki čitajo židovske liste, imajo torej kaj napene pojme o Slovanih in je imajo za podivjano ljudstvo, to tembolj, ker take vesti iz večjih listov prehajajo v manjše, ki polnijo predale svoje le z izstrižki. Rusijo, katerej podtikajo, da se za svoje politične namene poslužuje roparjev, imajo pa za barbarsko državo.

Dobro bi bilo, da bi se na Dunaji osnoval večji nemški list, ki bi bil nezavisen od židovstva in bi gladil pot resnici, kakor jo je „Tribüne“, to bi bilo v interesu vsega slovanstva. Na Dunaji trebalo bi močnega slovanskega glasila, kajti razmere so sedaj že take, da v prvostolnici glede časnikarstva Slovani neso prav nič zastopani, dasi imajo v državi večino. Velik slovansk list na Dunaji je nujna življenska potreba in zadnji čas bi bil, da se ustanovi.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. avgusta.

Deželni zbori bodo letos imeli mnogo važnega posla. V več zborih se bode zopet sprožilo vprašanje o deželnih zavarovalnicah proti ognju. Za to zadevo se zanimajo skoro po vseh avstrijskih kionovinah. Nekateri trdijo, da bode prebivalstvo in dežele imele korist od takega zavarovanja, drugi pa nasprotno dokazujejo. Razen tega se bode deželni zborom baviti tudi z družimi narodnogospodarskimi vprašanji. V deželnih zborih, kjer imajo konservativci večino, se bode najbrž sprožilo vprašanje o verski šoli in se bodeta vlada in državnozborna večina pozvali, da kaj storita o tej zadevi. V galiskem deželnem zboru utegne biti živahna debata o vladni predlogi zakona o odkupu propinacij. V češkem deželnem zboru pride tudi jezikovno vprašanje v razgovor, v moravskem po reforma deželnozbornskega volilnega reda.

Nasledki znanih demonstracij povodom **Kuh-nove** disponibilitete se že nekaj čutijo. Generalni major Schwitzer prestavljen je v Bosno, cesarja ne bode k manevrom na Štajersko. Misli se pa, da se bode tudi pri novemberskem avansamentu še bolj pokazalo, kak utis so napravile v višjih krogih dotične demonstracije.

Vnanje države.

Mej **srbskimi** liberalci in radikalcji vrše se pogajanja, da bi skupno postopali pri bodočih volitvah v skupščino. Upanje je, da se bode doseglo sporazumljenje, ker sicer nobena teh dveh strank ne bode dosegla posebnih uspehov pri volitvah, kajti vladni pritisk bode velik. Ristič se še ni izrekel za sporazumljenje, kajti sedaj biva v inozemstvu in bode povedal svoje mnenje, ko se vrne v Beligrad.

V **Bolgariji** zaprli so več roparjev, jednega v Sofiji, jednega v Trnovem, druge pa v Sofijskej okolici. Ujeti so baje povedali imena svojih tovarišev. Opozicija pa trdi, da osebe, katere so zaprli, neso bili roparji, temveč jih je vlada le dala v zapor, ker so njeni politični nasprotniki ter so se jej zdeli nevarni. V kratkem morda kaj točnejšega izvem, kajti roparji pridejo baje pred vojaško sodišče.

V **Rusiji** bodo več vojakov odpustili na dopust, ko bodo vojaški manevri končani. Na dopust pojde moštvo 1884. leta, ki bi sicer imelo iti na dopust še le v februarju drugzega leta. Nadalje

bodo odpustili tudi polovico vojakov 1885. leta. To dokazuje, da Rusija ne misli na vojno.

Grškega kralja jako prezirajo v Peterburgu. Carjeva rodbina ga nikamor ne povabi. Govori se, da car ni zadovoljen s kraljevim postopanjem v bolgarskem vprašanji. Car bi rad videl, da bi pod nekimi pogoji princ Valdemar prevzel bolgarski prestol. Kralj Jurij se je pa odločno izrekel proti temu. Rusija bi rada, da bi balkanske narodnosti ne nasprotovale si druga drugi in da bi prepire mej njimi odločevala Rusija, kot zaščitnica pravoslavnega sveta. Grki bi pa radi dobili prvenstvo na Balkanu v roke in bi potem Rusom obrnili hrbet, kakor so ga Bolgari. Opomniti treba, da smo to Peterburško vest posneli iz nemških virov.

Sedaj se svet povprašuje, kaj bode sedaj storil general Boulanger. Nekateri zatrjujejo, da bode obdržal le mandat departementa „Nord“, druga dva bode pa odložil. Če bi se v Parizu letos še izpraznil kak mandat za zbornico **francosko**, bode zopet kandidoval. Pri prihodnjih občnih volitvah pa baje misli napovedati kandidaturu v vseh departementih. Tedaj se bode pa pokazalo, kako sodi narod sploh o njem. Po dosedanjih uspehih soditi, ni nemogoče, da prodre v večini departementov. Boulangerjev uspeh v nedeljo pa utegne imeti še to posledico, da bode palo sedanje ministerstvo, ko se snideta zbornici.

Vsi listi ugibajo, čemu je šel **italijanski** ministerski predsednik Crispi v Friedrichsruh. Nekateri trdijo, da se bode z Bismarckom posvetoval o bolgarskih zadevah, drugi pa, da si Italija boče le zagotoviti pomoč Nemčije v Masavskij zadevi. Po časopisih čitajo se sem ter tja kaj smešne kombinacije, ker nikdo nič gotovega ne vé.

Kakor se poroča iz Carigrada, bode se **turško** ministerstvo v kratkem jako premenilo. Munir paša, ki je sedaj minister notranjih zadev, bode finančni minister, sedanji pravosodni minister, Djevdet paša, minister notranjih zadev, Riza paša pa pravosodni in naučni minister. Tudi minister vnanjih zadev bode nov. Zadnji čas so se večkrat širile novice o premembah v turškem ministerstvu, pa se neso potrdile in moramo zatorej tudi sedaj počakati, se li ta vest obistini.

Skoro vsi angleški listi trdijo, da Italija pravilno postopa v vprašanji zastran **Masave**. Oficijozna „Morning Post“ pa celo trdi, da Francija je le „agent provocateur“ Rusije. Slednja bila bi sama rada prisvojila si Masavo, pa jo je Italija prehitela.

Po poročilih, ki jih je dobila angleška vlada, buknil je ustanek v severnem **Afganistanu**. Balski guverner Izak han je baje zamotan v to ustajo, morda je on celo prouzročitelj njen. Vlada je že poslala iz Herata čete proti ustajnikom. Ker je ustaja blizu ruske meje, utegne dati še povoda kakim diplomatskim konfliktom. Rusija tudi ne more trpeti, da bi bili vedno nemiri ob njeni meji. Prisiljena bode nazadnje narediti red v Afganistanu.

Dopisi.

Iz Šent Ruperta 22. avgusta. [Izv. dop.]

Kako daleč sega nemškutarska olikanost, na kojoj dandanes nekateri tako močno bobnajo, pokazal je pred kratkim časom zagrizeni nemčur, župan Šent-rupertski Ferd. Dolar. Povodom zlate maše prišlo je namreč na predvečer precej gospode iz vseh sosednih krajev; tu so se ustavili v krčmi, kamor je prišel tudi g. župan Šentruperski. Tu zagleda dva gospoda, izmed katerih je bil jeden c. kr. uradnik, da imata klobuka na glavi. Gosp. Dolar pa se približa k tema gospodoma ter jo v pričo vse gospode na glas vpraša: „Haben Sie Läuse auf dem Kopf?“ Mislim, da je na to robato vprašanje dobil tudi robat odgovor, kar je popolnoma prav, in bi tudi ne pisal teh vrstic, ker znajajo po mnogih krajih ro-

batost tega toli olikanega g. župana, da prav nič ne škoduje, ako se ga ua to nekoliko opomni, in g. županu Šent Rupertskeu ne treba misliti, da ima samo neolikane ljudi pod seboj. Tudi mu ne treba bahati se: „Die Gemeinde von Ruprecht hat Geld genug!“, kedar se dela na to, da se občina obvaruje prevelikih stroškov. So Vam li g. župan tako pri srci Vaši občani? Ne veste li, kako teško plačujejo občinske naklade? Vi kot posestnik in graščak pač tako ne čutite jarma, kateri žuli nas kmete. Namesto da hočete s svojo nemškutarijo povsod na dan, bi raje gledali na to, da se ubogim občanom pomaga.

Za danes povedal sem Vam dovolj, povem pa le še občanom, da naj se pred svojim županom že četrte ure preje odkrivajo, ker bi znal sicer še na drug način pokazati, kaj se pravi pred njim pokriti biti.

Z Vrhniške 22. avgusta. [Izv. dop.] Dne 15. t. m. so nam domači vrli dijaki s prijaznim sodelovanjem gosp. Št. Primožca, gospodičin Mici in Anici Petričeve in gospd. Mimi Urbančičeve priredili v čitalničnih prostorih na korist Vrhniški podružnici sv. Cirila in Metoda jako zabaven večer. Gosp. Fran Kotnik, mlajši, je pozdravil navzočne goste z laskavimi besedami ter izrekel v imenu odbora konečno presrečno zahvalo za mnogobrojni pohod. Čistega dohodka bilo je okoli 40 gld. Gluma „Štempihar mlajši“ je bila po vsem dobro izvršena. „Vodja šol na kmetih“ (g. Primožič) je pokazal, da je bil popolnoma kos svoje nalogi „Cenka“ (g. A. Petričeva) bila je kaj ljubka v svojem obnašanji. „Ernestina“ (g. Urbančičeva) predstavljala je kaj dobro „hčerko“. Kazala je „zvesto dete“ ljubljenega svojega očeta. „Pomožni učitelj“ (g. Krištof) predstavljal je dobro bojazljivega človeka. Za tem je deklamoval g. Opeka „Blagovestnikom“ (zložil Gregorčič) tako dovršeno, da mu moramo iz srca častitati.

Šaloigra „Nemški ne znajo“ izpeljana bila je pohvalno. Župan (gospod Primožič) bil je popolnoma na svojem mestu. „Rezika“ (g. M. Petričeva) vzbudila je glede obleke občno pozornost ter izvršila svojo nalogo častno. Gosp. Cukale predložil nam je kmetskega človeka v vsej njegovej obliki. „Nadporočnik“ (g. Mayer) bil je v polnem zmislu vojak. No — in kaj hočemo reči „rihtnemu slugi“ (g. Grampovčan)? Druzega ne, nego to, da smo v obče mislili po odri šeta v resnici „omtsdinar“ — „in seiner Allgewalt“

S tem večerom so storili Vrhniški diletantje mogočen korak. Dosedaj se je le malo moglo igrati, kajti ženskih močij je primankovalo. Ne da se tajiti, da bi jih ne bilo najti; vendar do tega večera se vkljubo vsem prizadevanju ni posrečilo takih pridobiti. Želeti bi bilo, da priredi v prihodnjem zimskem tečaju čitalnica več iger, da se ne bode tožilo rekoč: „Vrhniška čitalnica je zaspana.“ Upajmo, da ostanejo omenjene gospodičine zveste hčerke „Talijske“. V to svrhu jim z naudušenjem zakličem: „Slava vrlim rodoljubkinjam!“ F. C.

Iz Loškega potoka 21. avgusta. [Izvirni dopis.] V nedeljo 19. t. m. imela je podružnica ss. Cirila in Metoda svoj občni zbor in ob jednem praznovala, kolikor tukajšnje okoliščine pripuščajo, štiridesetletnico cesarjevo. Že poprej ta dan čul se je strel iz možnarjev in se prižigal umetalni ogenj.

Šest močnih litrov vina

In tolsta kráčica

Biló mu za kosilce

Je kar igračica.

Zbor:

O žejni kralj!

Nabral je silno vojsko,

A kaj je ž njo začel?

Vsak mož dva vedra vinca

Na mesec je prejel.

Zbor:

O dobri kralj!

Zelo je bil prijazen,

Prijuden vsem je bil:

Če kdo je dal za vino,

Pri vsakem rad je pil.

Zbor:

O družni kralj!

Če bil je prave volje,

Zapel je: „Bratec moj!

Le pij: če vse zapijem,

Zastavim tronek svoj“.

Zbor:

O umni kralj!

Svoj čas je za vladarja

Bil Nemcem korenjak:

On pil je, kakor more

Samo ga cel možak.

Zbor:

O slavni kralj!

A lejte, ravno je ustopil Podgrivar, naš čevljar. Vsi ga odzdravljajo in mu napijajo; kar veseli so ga. Ker njegov jeziček ima moč, da vsakega prisili v smeh, če bi bil še taka kislica. Nikoli ne pride šalam do konca. Pripoveduje se o njem nekatera prav zanimiva dogodbica. Besede še nikoli ni ostal nikomur dolžan. Nekdaj je imel o hudi plohi prav slab dežebnan, da je kar lilo skozenj. Sreča ga sosed, nasmeje se mu in ga vpraša: A, Podgrivar, kako da nési vzel s soboj boljše strehe?“ „E, dragec“, zavrne ga modro on, „e, dragec, za tako vreme je še taka prelepa“. Če kdo zavzdihne, kako hudo je na svetu, reče mu on veselo: „I, bratec ne toži se na svet! Nikodar se nam še ni godilo bolje“

Neke nedelje se mu je nekako zamúdilo, da je prišel k maši še le, ko je bila že končana in so

ljudje že iz cerkve šli. Malo sitno je bilo to zanj, a on ni izgubil blažene svoje veselosti: „Hm, najbolje bi bilo, če bi se mi vselej tako naglo minulo“, reče sosedom in se obrne nazaj proti domu z njimi.

A že je šel gori za mizo in sedel. H komu? K našemu lovcu. Da, tudi svojega lovca ima naša vas. Samo nekam nesrečo ima ta sicer vse časti vreden mož, Črnivec. Zadene sicer vselej, samo nikoli ne tja, kamor meri. Prvič zadene tja, kjer ga ni, drugič tja, kjer je prej bil in tako gre stvar naprej, da je on zmirom nekoliko zadi, ali če se zjezi in ga na vsak način hoče ustreliti, nekoliko spredi. Zato še nikoli ni vračajoč se domov omagal pod pretežkim tovorom ujetih zverij. Nekateri mu zavoljo tega radi nagajajo, če prazen hodi nazaj iz gozda; a meni se zdi, da ni temu kriva samo njegova neokretnost, nego da je tudi zelo milega srca in se mu živali smilijo. Zato sva prav dobra prijatelja in včasi prazniva litre, da je kaj.

A dosti za danes. Toliko sem Vam že napisal, da že sam ne vem več koliko. Zelo mi je treba že malo počitka. Zato se Vam prav lepo priporočam, dokler se z nova ne oglasim. Muhoder.

Dne 19. avg. je bila slovesna sv. maša z zahvalno pesnijo. Popoldne ob 6. uri zbrali so se udje podružnice Ciril-Methodove in občinski zastop v z zastavami, podoba cesarjevo in Ciril-Methodovo — okinčanih prostorih Dominika Lušina na Hribu. Tu je nagovoril g. župnik kot predsednik zbrane, jim razložil pomen tega shoda in končal svoj govor z besedami: „Vse za vero, dom, cesarja“, kar se je z burnimi živio-klici odobravalo. Temu je sledil slavnostni govor nadučitelja, v katerem je posebno našteval dobrote in očetovsko skrb našega presvetlega vladarja, z nado, da bi mu Bog dal še novih 40 let doživeti in sklenil z besedami cesarske pesni:

Živi, cesar, domovina,
Večna bodi Avstrija;

na kar so zopet zadoneli živio-klici, streli iz možnarjev in se zapela cesarska pesen.

Temu so sledile razne napitnice, tombola in potem prosta zabava, mej vednim grómenjem možnarjev in prižiganjem umetalnega ognja; tako da so se udeleženci še le pozno v noč razšli. Te slovesnosti so se tudi udeležili g. L. Alimonda, trgovec v Trstu in posestnik parne pile na Hribu, g. župnik iz Drage, tukajšnji c. kr. poštar in še več drugih. Da se je ta slovesnost mogla izvršiti, je zasluga odbora Ciril-Methodove družbe in občinskega odbora, kateri je zato zdatno svoto dovolil. Mej vso šolsko mladino pa se ob konci šolskega leta razdelila knjižica „Naš cesar“ in „Spomenica 1848 do 1888“, kar je nakupil tukajšnji krajni šolski svet, kateremu naj bo izrečena tu primerna zahvala.

Iz Gornjegagrade 22. avgusta. [Izv. dop.]

Dolgo smo odlagali, ali konečno moramo vendar priobčiti nekaj o slavnosti, katero smo priredili dne 5. avgusta v proslavo 40letnega vladanja Njega velečastva cesarja Frana Josipa I. Vsakrteri izmed nas se še živo spominja, kako gibanje in tekanje je bilo zadnja dva dni pred 5. avgustom. Posamezni so tekmovali mej sabo, kojega hiša bi bila lepše okinčana, in tako so dosegli zares, da je bil naš trg tedaj ovenčan, kakor še nikoli poprej. Cesarske, narodne in deželne zastave vihrale so raz hiš ter pričale došlim, da je trg povsem naroden in zvesto udan preblagi rodovini cesarski. Krasna je bila zvečer 4. avg. razsvetljava trga, a krasnejše se je še vršil program slavnostnega dne. Koj ko se je prikazala rumena zarja na vzhodu, že nam je oznanila naša godba pričetek veselega dne in s tem tudi konec kratkemu počitku. Po dolgem času vžšlo je zopet solnce na jasnem nebu, vse je kazalo, da bo lep dan, posebno ugoden naše slavnosti. Največ posla imela je sedaj naša požarna bramba, ker se je na ta dan blagoslavljal nje zastava, katero so jej bile podarile naše gospe. Kar se je čez dan godilo, preidemo, ker se je to že poročalo od druge strani in omenjamo še samo, da je bila tudi večerna veselica jako obiskana in se je plešoča mladež prav dobro zabavala do ranega jutra. V obilnem številu počastile so nas s svojim pohodom požarne brambe iz Kamnika, z Vranskega, iz Rečice, Ljubnega in pa deputacija Savinjskega „Sokola“, kojim bodi izrečena najtoplejša zahvala. Sosebno pa se zahvaljujemo gospej Schwarzenbergovi, ki je blagovolila prevzeti mesto kumice, in vsem drugim gospem.

Hkratu lahko poročamo, da se je proslavljal tudi rojstveni dan našega presvetlega cesarja prav slovesno.

Ob 9. uri bila je božja služba, pri kateri so bili navzoči vsi tukajšnji uradniki, tržani in učitelji s šolsko mladino in požarna bramba z zastavo. Šolska mladina se je popoldne prav imenitno pogostila na kegljišči, kjer se je tudi pelo in deklamovalo v splošno zadovoljnost občinstva.

Naj bode tukaj tudi omenjeno, da je pri razsvetljavi trga dne 4. avg. samo jedna hiša se odlikovala s tem, da je bila temna od zunaj in znotraj, zmotil sem se „dve sveči v celi hiši za oknami“ — to je hiša tukajšnjega zdravnika in občinskega svetnika, kateri se je tudi nekako neotesano o slavnosti izrazil in požarna bramba mu je bila primorana zato poslati podano ji podporo nazaj.

Iz Medvoda 23. avgusta. [Izv. dop.] V nedeljo dne 19. t. m. je ljudska šola v Preski slovesno praznovala rojstni dan in 40 letnico vladanja presvetlega cesarja, katere slavnosti se je udeleževali tudi mnogoštevilno občinstvo in nekaj zunanjih gostov. Ob deseti uri je bila slovesna sv. maša z zahvalno pesnijo. Sv. mašo je služil g. Žitnik, ki je tudi vernim v prav dobrem govoru razložil pomen današnje slavnosti; pelo je pa pet povabljenih pevcev. Ob 3. uri popoldne se je šolska mladina

zbrala v šolski sobi in po slovesnem nagovoru g. učitelja se je podala s šolsko zastavo v bližnje Medvode, kjer je bil za veselico pripravljen prostor z napisi, venci in in zastavami lepo okrašen. Sedaj je gospod L. Kavčič c. kr. poštar in predsednik krajnemu šolskemu svetu v kratkem a jednatim govoru slavil preblagega vladarja, na kar je vse občinstvo navdušeno Slava klicalo presvetlemu cesarju, pevci pa zapeli cesarsko pesen. Na to je g. Praprotnik, učitelj v Preski, v daljšem govoru opisaval cesarjevo življenje in njegove zasluge in je njegovo mladostno življenje šolski mladini prav ganljivo v posnemanje priporočal. Šolarji so potem zapeli cesarsko pesen in poznalo se jim je, da je govor g. učitelja globoko v srce segel.

Sledile so potem razne otroške igre, deklamacije in petje. Z živahnim odobravanjem so bile vsprejete napitnice občanom Medvoškim in Slovencem vedno se odlikujočim v zvestobi do svojega vladarja in preslavne habsburške dinastije.

Po prizadevanji g. Kavčiča in trudoljubive gospe U. Zore, poštno odpraviteljice, se je omogočilo, da je bila šolska mladina dobro pogoščena. Veselica, katero so sladili pevci s svojim izbornim petjem, se je na planem do večera vršila in končaval jo je lep umetalni ogenj. Mladina in sploh vsi, ki so se te slavnosti udeležili, se bodo vedno z veseljem spominjali dne, kateri so slavili 40 letno vladanje presvetlega cesarja.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je krajnemu šolskemu svetu pri sv. Janži pri Dolenjem Dravogradu 250 gld. za zgradbo šole.

— (Deželni predsednik baron Winkler) povrnil se je včeraj zvečer iz Radovljice v Ljubljano.

— (Češki Sokoli) zastopani bodo jako mnogobrojno pri 25letnici Sokola Ljubljanskega. Dolejšje oglašili so se: „Sokol“ iz Tabora, Plznja, Melnika, Češkega Broda, Vinogradov, Vamberca. Odbor pogaja se z znanim Červeným-jem iz Kraljevega Hradca, da bode za ta izlet sestavil posebno godbo izvrstnih godcev, čisto sokolski opravljenih. Izletni češki vlak odpeljal se bode iz Prage s sredo 5. septembra ob 10. uri 30 min. po Fran Josipovi železnici. Vožnja pojde preko sv. Valentina, Reiflinga, sv. Mihela, čez Beljak in Trbiž, od koder bode kratek stranski izlet v Pontebo. Na Trbiži vsprejela bode češke brate deputacija Sokola Ljubljanskega v petek dne 7. septembra. Iz Trbiža odpeljejo se ob 1. uri 10 min. popoldne in dospó v Ljubljano ob 5. uri popoldne. V Ljubljani ostanejo pri slavnostih dva dni, v ponedeljek pojdejo na Bled, v torek v Postojino, v sredo v Trst in v Miramare.

— (Sokolova petindvajsetletnica.) Dramatično društvo v Ljubljani priredi dne 9. septembra t. l. slavnostno predstavo na čast gostom 25letnice „Ljubljanskega Sokola“. Igral se bode „Revček Andrejček“, katerega je društveni odbor dal krajšati za 8 pol.

— (Od družbe sv. Cirila in Metoda.) V nekaterih dneh zagleda svetlo nova knjižica za 40letno vladanje cesarja Frana Josipa I. Izda jo šolska družba sv. Cirila in Metoda in spisal jo je Graški profesor Fran Hubad. Tako krasna je, tako patrijotično pisana in tako vzbujajoča dinastične in blage čute sploh — sosebno še mladostnim srcem — in tako obilih spominov je o naših avstrijskih vojaki, viših in nižih, da ne poznamo jednake slavnostne knjige tudi ne v drugih jezikih. Družba sv. Cirila in Metoda sme ponosna biti na tega svojega pisatelja, ki jej bo prirejeval od slej zaporedoma knjige tako, da je začel s cesarjem Fran Josipom prvi zvezek „knjižice družbe sv. Cirila in Metoda“.

— („Tagespost“) je glede zadnjih imenovanj v pravosodstvu na slovenskem Štajerskem zelo vesela in trdi, da so rečena imenovanja Slovence zelo osupnila. Mi smo to veselje Tagespostino vzeli na znanje in veselilo bi nas, ko bi si tudi poslanci slovenski to stvar zarezali na rovaš.

— (Volitve volilnih mož) za deželno-zborsko volitev na Primorskem vršile so se povsod za nas povoljno. V Miljah izvoljenih je 7 „fiduciarjev“, ki so še vedno glasovali narodno in bodo gotovo tudi dne 30. t. m. Tudi v Dolini in v Dekanib izvoljeni so narodnjaki in izvolitev narodnega deželnega poslanca je gotova.

— (Državni gimnazij v Pulji) otvoril se bode s šolskim letom 1890—91. Gimnazij bode

imel vseh 8 razredov, poučni jezik bode nemški. O kateremkoli slovanskem jeziku ne čuje se niti črkice, ko je vendar vsa Istra večinoma hrvatska in slovenska, o nemštvu pa izimši Pulj ni ne sluha ne duha.

— (Bogata zapuščina.) Pod tem naslovom čitamo v „Slov. Gospodarij“: Dne 14. julija je prevzel novi okrajni odbor na Ptuiji upravo tega zastopa v svoje roke. V blagajnici je našel pa samo 43 gld. 37 kr. in tem nasproti je bilo 14.645 gld. dolga. To je bilo tedaj tisto lepo gospodarstvo gg. Piska in tovarišev!

— (Raca.) V raznih nemških listih čita se govorica, da bode vladika J. J. Strossmayer prevzel „Agrar Tagblatt“, ker se hočeta grofa Draškovića umakniti iz političnega življenja. Vest ta je izmišljena in uredništvo rečenega lista izjavlja v včerajšnji številki, da mu o takej nakani nič znanega ni.

— (Nov odvetnik.) Pričetkom meseca septembra otvoril bode v svojem rodnem mestu, v Voloskem, g. dr. Stanger, vrl rodoljub, svojo odvetniško pisarno.

— (Imenovanje.) Gosp. Porekar, podučitelj v okolici Ptuijski, v slovenskih krogih jako dobro poznat kot izvrsten pevec, učitelj in rodoljub, imenovan je nadučiteljem na Holm pri Ormuži.

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšla sta 55. in 56. snopič. Vsebina: Nova knjiga. — Preširna na spomin. — Glasba. — Župnik Wakefieldski. — Slovenska imena. — Šestomer slovenski. — Zona.

— (V bogoslovje Mariborsko) so vsprejeti g. J. Kinsky iz Opočna v II., in I. leto pa gg.: Alojzij Cizerlj ud sv. Marka pri Ptuiji, J. Doberšek s Sladke gore, Al. Glažar iz Škal, Fr. Golob iz Ruš, P. Gregorec od sv. Vida pri Ptuiji, J. Horjak od sv. Ruperta nad Laškim, J. Jodelj od sv. Lovrenca na kor. žel., Jos. Kardinar od sv. Križa pri Ljutomeru, Anton Lamišič od sv. Martina v Rožni dolini, J. Medvešek iz Sevnice, Ant. Podvinski iz Pišec, J. Renier iz Celja, A. Šebat od sv. Kungote na Poh., Jos. Štebih iz Ormoža, M. Valpotič iz Ormoža, Jos. Vajkselj iz Hoč, Bal. Voigrinc iz sv. Vida pri Ptuiji in J. Živko od sv. Lenarta v slov. gor.

— (Cvetoč divji kostanj.) V krakovskem predmestji vidi se divji kostanj, ki je pognal nove cvetke, katerih jedna leži na naši mizi.

— (Obesila) se je pred kakimi tremi dnevi v tukajšnji gledališki podrtiji 16 letna hči sprevednika Gražarja, Albina Gražar, stanujoč na Židovski stezi št. 4. Obesila se je na okvir nekega okna za vrstico, katero je odparala od svoje obleke. Vsled teže izruval se je žrebelj, na katerem je okvir visel, in samomorilka pala je z obrazom na tla, roke široko razprostrte. Samomorilka ni bila veliko prida. Dečki, igrajoči ob ograji, so jo danes dopoldne zapazili in stvar objavili policiji.

— (Požar.) V Podovi pri Račjem pogorelo je v sredo zjutraj ob 1. uri 7 gospodarjev. Na pomoč prihitele so požarne brambe iz Frama, Račjega, Št. Janža in iz Spodnje Poljskave ter omejile požar.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 23. avgusta. Grof Julij Andrassy, sedaj na Dobrinski graščini bivajoč, obolel je nevarno. Stara bolezen se pohujšala. Iz Budimpešte poklicali so hišnega zdravnika.

Pariz 23. avgusta. Danes zjutraj odposlalo se je v Toulon povelje, da se imajo v podkrepljenje brodovja v Sredozemskem morji takoj oborožiti tri oklopnice.

Pariz 23. avgusta. Oboroženje 8 oklopnice je le poskus mobilizacije. Po desetdnevni vajah pojdejo oklopnice zopet v reservo.

Novi York 23. avgusta. V dolini ob reki Ohio razdejali so hudi viharji mnogo mostov železnice Ohio-Baltimorske. Mnogo tovarn je razdejanih in več osob je nekda poginilo. Na vzhodni obali bili so tudi hudi viharji.

Dunaj 24. avgusta. Časniki javljajo: Nadvojvoda Albrecht vsprejel je cesarja Viljema povabilo k velikim cesarskim manévrom. Po končanih manévrih na Češkem pojde v Berlin.

Razne vesti.

* (Oddaljenost zvezd) poučuje „Journal du Ciel“ jako dobro tako: Mislimo si velikana, če-

gar roka bi sezala od zemlje do solca. Stegne li roko ter se dotakne goreče kroglice, občutil bode pekočo bol stoprav čez 157 let, kajti skušnja uči, da se občutki v človeškem telesu v jedni sekundi 31 metrov daleč prevajajo. Ko bi velikan čez 157 let, ko se opekel, zakričal svoj: „As!“, čul bi se ta klic še le čez 13 let na solcu, ker preleti glas v jedni sekundi 340 metrov. Ko bi pa roka velikanova bila tolika, do bi jo stegnil do zvezde „alfa“ v skupini Centaura, čutil bi velikan bolečino opekline, prizadete vsled dotike s tem ognjenim svetom stoprav čez 60 milijonov let.

* (Pozabljen diplomat.) O svojem času so listi mnogo pisali, da nemški odposlanec, ki je imel naznaniti kraljici angleške nastop cesarja Viljema, ni bil posebno prijazno vsprejet. Kakor angleški listi pišejo, zameril se je bil s tem kraljici angleški, ker je bil taka zmešan, da ni nič omenil smrti cesarja Friderika, temveč je kar začel: „Čast imam Vam naznanjati, da je cesar Viljem zasel prestol“. Da to cesarici Viktoriji, ki je bila tašča cesarju Frideriku, ni ugajalo, si lahko mislimo.

* (Roparski napad na železnici.) Na vlaku vozečemu iz Genove, v vagonu drugega razreda, napalo je te dni sedem z nožmi oboroženih mladih ljudi nekega popotnika, da bi ga oropali. Napadeni potovalec se je pogumno branil, naposled posrečilo se mu je pognati se skozi okno. Grozno razbit oblegal je na železničnem nasipu. Izmed roparjev so dva prijeli.

* (Krokodili v Hamburgu.) Na neki ladji v pristanišču Hamburgskem ušlo je 13 mladik za menažerije namenjenih krokodilov in poskakalo v Labo. Ker so krokodili že po poldrugi meter dolgi, ter kolikor toliko nevarni nabila so se po vseh kopališčih svarila. Jednega ubeglih krokodilov so mej tem že ujeli.

* (Čudno svatbeno navado) imajo v Bretagni. Ko sta ženin in nevesta poročena in prideta iz cerkve, dá ženin nevesti zaušnico rekši: „Tako diši, če me ujeziš“, potem jo pa poljubi z besedami: „Tako, če z mano lepo ravnaš“. Nek Bretagnec je pa vzel Nemko za ženo, ki pa ni vedela za ta narodni običaj. Ko jej ženin dá zaušnico, mu hitro tudi ona tako gorko priloži, da se je kar opotekel,

rekši: „Kaj tacega si pa že ne pustim“. Mladi mož je takoj prvi dan spoznal, do se ni šaliti z njegovo ženo.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napenjanji, tiščanji v želodeci in nerednem iztrebljenji, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Škatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 11 (31—11)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stroji (331—194)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

21. avgusta.

Pri **Malič**: Ulman iz Dunaja. — Strasberger z Dunaja. — Romhand iz Monakava. — Zeppich iz Gorice. — Michitsch iz Trsta.

Pri **Sionu**: Liebman iz Trsta. — Bon z Dunaja. Vukelič iz Drežnika. — Bonetti iz Malega Lušnja. — Schwab iz Gradca.

Pri **avstrijskem cesarju**: Supan iz Mirne. — Hellbach iz Gradca.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. avg.	7. zjutraj	736.3 mm.	13.6° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	736.6 mm.	21.4° C	sl. svz.	jas.	dežja.
	9. zvečer	738.3 mm.	14.4° C	sl. svz.	d. jas.	

Srednja temperatura 16.5°, za 1.8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 24 avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včera	—	danes
Papirna renta	gld. 81.65	—	gld. 81.35
Srebrna renta	82.60	—	82.60
Zlata renta	111.70	—	111.80
5. marčna renta	97.50	—	97.70
Akcije narodne banke.	869.00	—	871.00
Kreditne akcije	309.75	—	312.40
London	123.70	—	123.60
Srebro	—	—	—
Napol.	9.80 1/2	—	9.79
C. kr. cekini	5.87 1/2	—	5.88
Nemške marke	60.37 1/2	—	60.32 1/2
4. državne srečke iz l. 1854	250 gld. 133	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	168	75
Ogerska zlata renta 4 1/2%	100	90	90
Ogerska papirna renta 5%	91	05	05
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	25	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	20	20
Kreditne srečke	100 gld.	182	75
Rudolfove srečke	10	21	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	109	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	226	25	25

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

je izšla knjiga:

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenev. Preložil Ivan Gornik.

Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Pomoč

se ponuja pri vseh boleznih, zlasti onih, ki izvirajo iz spridene krvi, nadalje pri padci, živčnih boleznih, nesnih bolečinah, plućnih in želodčnih boleznih, naduhi, slabosti, protinu, trganji in pri vseh ženskih boleznih. Trakulja odpravi se v dveh urah z glavo vred, za kar se jamči. Metoda, ki je hitra in sigurna, pospešuje se z odličnim in skušenim sredstvom. Obširna poročila pošljejo naj se z naslovom: (346-15)

„Hygiea-Officin“ Breslau II.

R. DITMAR jeva

c. kr. priv. tovarna za svetilnice

DUNAJ.

R. DITMAR jeva

c. kr. priv.

Dunajska

bliskovna svetilnica 30"

(Patent 1888)

ima kroglasto, blestečo belo plame in prekosi vse druge „bliskovne svetilnice“, „belgijske svetilnice“ i. t. d. s svojo

neznansko svetlobno silo 105 sveč,

katero so določila fonometrična merjenja gospodov

dr. Leonh. Weber-ja, kralj. profesorja na kralj. vsenčilišču v Vratislavi in **dr. Rud. Benedikt-a**, docenta na c. kr. tehniške velike šoli na Dunaji, in se torej ne opira na kako poljubno trditev.

R. Ditmar-jeva c. kr. priv. bliskovna svetilnica 30"

se spodaj prižge, lahko uravnava in ugasne, je kolikor le mogoče enojno narejena ter je tudi ravnanje z njo jako priprosto, drži petroleja za deset ur ter je cenejša, nego druge svetilnice podobne konstrukcije domačega in inozemskega izdelka.

R. Ditmar-jevi c. kr. priv. meteorski svetilci s kroglastim plamenom

v velikosti: 15" 20" 25" 30" 35" 45"
s svetilno silo: 28, 45, 66, 76, 120, 157 sveč
dobé se primerno veliki

za namizne in viseče svetilnice, stenske svetilnice, laterne i. t. d. v vseh opravah in po vseh cenah. (550—3)

Ditmar-jeve svetilnice ima v zalogi vsaka boljša trgovina s svetilnicami.

R. DITMAR-jeve bliskovne in meteorske svetilnice, namizne, viseče in stenske svetilnice

v največji izberi in po izvirnih cenah ima

FRAN KOLLMANN v LJUBLJANI. (551—3)